

ятъ работа та, и кои нарочно сж повиканы изъ Атинъ. Въ това училище ся учятъ до 30 млади калугеры на различни богословскы науки и даже Латинскый и Французскы языци, навѣрно за това, щото при случай, да държатъ догматическы препирны съ католици тѣ. Чрезъ тяхъ Св. Горж ся надѣе да покаже на еретическый мѣръ сила та си, и като свършятъ науки тѣ си, испраща ги въ различни епархїи, като апостолы на православіе то. Нѣ такыва хора, казвамъ сж твърдѣ малко и по много то отъ обитатели тѣ на Св. Горж ся намиратъ въ онова блаженно състояніе на незнаніе то, въ кое то ся намиратъ само младенци тѣ, кои не сж вкусили юще *словесно то мляко*. Това младенческо незнаніе състои, какъ то ся види, въ самый тѣ принципъ на Св. Горско то подвижничество, какъ то читатель тѣ вече е забелѣжилъ изъ предъиджцы тѣ главы. Колко пѣти сжмъ чувалъ такыва въсклицанія, изработены отъ многогодишенъ Св. Горскы опытъ: „въ мѣрско то знаніе нѣма спасеніе! мѣрскы тѣ науки не водятъ къмъ добро! защо ный ще испытваме Божїи тѣ сѣдбы? той самичкъ знае законы тѣ на мѣръ, и ный ли слабы тѣ ще ся сравнимъ съ него въ знанія та? а пѣкъ ако ли кычливый тѣ умъ начени да ся стреми къмъ знаніе, дьяволъ тѣ тосѣ—часъ наченва да та искушава съ гордость, и въ сърце то ва грѣшникъ тѣ, малко по малко, ослабва смиреніе то предъ непостижимъ тѣ за насъ сила Божїя“ . . . Другы пѣкъ направо ся съзнавахъ, че наука та е нужна въ мѣръ, а не тука; тя само бѣрка на спасеніе то: „а че и наша работа ли е това? ный сме калугеры! . . .“ и пр.

Въ силъ тѣ на такыва принципы, калугеры тѣ намръщено глѣдятъ на науки тѣ въобще и на мѣрскы тѣ особенно, и ся мѣчатъ да запазятъ младенческо то си незнаніе. Слѣдствіе на това незнаніе е, сякогашный суевѣренъ страхъ и суевѣрно то тѣлкуваніе на най о-